

ת"פ 52019/11/20 - מדינת ישראל נגד רביע שעבי, פאדי שעבי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52019-11-20 מדינת ישראל נ' שעבי
מאוחד עם ת"פ 29468-01-21 מדינת ישראל נ' שעבי

בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. רביע שעבי
2. פאדי שעבי

בשם המאשימה: עו"ד יאיר גויכמן

בשם הנאשמים: עו"ד ענאן עליאן

[הערה- גרסה זו מהווה תיקון על ידי תוספת מספר תיק בכותרת]

גזר דין

1. הנאשמים הודו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. על פי כתבי האישום בין נאשם 1 למתלון היכרות קודמת. בתאריך 14.10.2020 בסמוך לשעה 19:00 נאשם 1 והמתלון השתתפו במשחק כדורגל במהלכו פרץ בניהם ויכוח, בגינו נאשם 1 הפסיק את המשחק ויצא מהמגרש תוך שאמר למתלון שיחכה לו בחוץ כשיסתיים המשחק. נאשם 1 צלצל לנאשם 2, שהוא אחיו התאום, וביקש ממנו להגיע למגרש. בתום המשחק, המתניו הנאשמים למתלון בכניסה למגרש כשהם מצויידים בסכינים ואמרו למתלון להיכנס לרכב עימו הגיע נאשם 2. המתלון סרב והושיט את ידו לשלום לנאשם 1. בתגובה, נאשם 1 בעט בברכו הימנית של המתלון, הוציא סכין וניסה לדקור אותו בצוואר. המתלון ברח והנאשמים רדפו אחריו תוך שקראו לעברו "תעצור יא בן זונה, אנחנו רוצים להרוג אותך". בשלב מסוים נאשם 2 תפס את המתלון, הכה אותו באגרופים בפניו, חבק אותו ודקר אותו במותנו השמאלית. נאשם 1 הגיע ודקר את המתלון שתי דקירות ברגלו הימנית ודקירות נוספות מתחת לחזה. המתלון התמוטט ופונה על ידי עובר אורח לקבלת טיפול רפואי, הוא נזקק לניתוח ואושפז למשך 4 ימים; נגרמו לו חתך במותן, חתך באורך 15 ס"מ בין החזה לבטן, שני פצעי דקירה בירך, קרע ברטרופריטונאום סמוך לכליה, דימום בבטן והמטומה סביב הכליה.
3. יצוין כי הודייתו של נאשם 2 ניתנה לאחר שהצדדים הגיעו להסכמה עובדתית לפיה מחומר הראיות עולה שרק אחד מהנאשמים קרא לעבר המתלון "תעצור יא בן זונה, אנחנו רוצים להרוג אותך", אולם אין בידיעת המדינה

מי מהשניים אמר משפט זה.

טיעוני המדינה לעניין העונש

4. נטען כי כתוצאה ממעשי הנאשמים נפגעו הערכים החברתיים של ההגנה על החיים והגוף, וכי יש חומרה יתרה בתת-תרבות הסכין, המחייבת העברת מסר הרתעתי חד משמעי ומרתיע כלפי אלו המשתמשים באלימות לצורך פתרון סכסוכים.

5. נטען שמדובר באירוע מתמשך שהחל בויכוח על עניין של מה בכך בנוגע למסירת כדור במשחק, איומים של נאשם 1 כלפי המתלון ובהמשך חבירה לנאשם 2, הצטיידות בסכינים, מארב למתלון ותקיפתו. נטען שמדובר במספר דקירות שכללו, בין היתר, פגיעה באברים פנימיים. המדינה הפנתה למסמכים רפואיים ותמונות אותם הגישה המתעדים את הפגיעות שנגרמו למתלון. נטען כי הנאשמים רדפו אחרי המתלון אף שהושיט ידו לשלום וקראו לעברו שהם רוצים להרגו. נטען כי במזל האירוע לא הסתיים במוות.

6. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, איזכרה המדינה את המקרים הבאים:

- ע"פ 5700/12 **זיאד אלמכאווי נ' מדינת ישראל** (4.12.2013); שלושה נאשמים שתקפו את אחיהם למחצה. הנאשם המרכזי דקר את המתלון בנוכחות שוטרים באמצעות סכין שלוש פעמים בכתף, בגב ובמותן וכתוצאה מכך המתלון סבל מדימום פנימי וכלייתו נכרתה בניתוח. הנאשם המרכזי הורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין והטלו עליו בערכאה הדיונית 8 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו כך שהוטלו 7 שנות מאסר בפועל.

- ע"פ 5476/16 **מדינת ישראל נ' שוקאר אלהוזייל** (6.4.2017); נאשם שהורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה, סחיטה באיומים ואיומים לאחר שדקר את המתלון בבטנו וגרם לו לקרע במעי הגס על רקע סירובו של המתלון לספק לו אוכל בחינם במסעדה בה עבד. כתוצאה מהאירוע למתלון נגרמו 72% נכות. הערכאה הדיונית הטילה 45 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע שהמתחם צריך לעמוד על 4.5 עד 8 שנות מאסר בפועל והטיל 57 חודשי מאסר בפועל מבלי למצות את חומרת הדין.

- ע"פ 5743/13 **משה בן שמחון נ' מדינת ישראל** (4.11.2014); נאשם שהורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה, איומים וחבלה במזיד ברכב, לאחר שדקר את המתלון מספר פעמים, בין היתר בחזהו, וניפץ את שמשות רכבו על רקע ויכוח שהתגלע מוקדם יותר בינו לבין המתלון, במהלכו הנאשם איים על המתלון והכה אותו. הערכאה הדיונית הטילה חמש שנות מאסר בפועל, ערעור על חומרת העונש נדחה.

- ע"פ 1651/12 **עמרי בן יטח נ' מדינת ישראל** (4.7.2013); נאשם שהורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין לאחר שהתפתחה תגרה בינו לבין המתלונן בכניסה למועדון, במהלכה המתלונן הכה את הנאשם באגרופים. לאחר שהפרידו בניהם הנאשם דקר את המתלונן פעמיים באמצעות סכין בבטן ובבית החזה וגרם לו לפציעה שכללה דימום לראותיו. לנאשם עבר פלילי בתחום האלימות. הערכאה הדיונית הטילה 7 שנות מאסר בפועל, ערעור על חומרת העונש נדחה.

- ת"פ 54980-11-13 **מדינת ישראל נ' רביע שיה חליל** (4.12.2014); נאשם שהורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין ושיבוש מהלכי משפט לאחר שדקר את המתלונן דקירות מרובות, בין היתר בחזה ובגפיים, שגרמו לו לחזה אויר, המטומה ותמט בלב ודימום בבית החזה. הערכאה הדיונית קבעה שהמתחם נע בין 4 ל- 7 שנות מאסר בפועל, וגזרו בגין עבירת החבלה בכוונה המחמירה והחזקת הסכין 5 וחצי שנות מאסר בפועל.

7. המדינה טענה שבנסיבות המקרה יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 5-8 שנות מאסר בפועל.

8. המדינה התייחסה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינים של הנאשמים ולכך שלא כללו המלצה שיקומית. המדינה טענה שיש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי ושיקולי הרתעת הרבים ושהסכם הסולחה לא צריך להשפיע על קביעת העונש.

9. נוכח העדר עבר פלילי וגילם הצעיר, המדינה ביקשה שיוטל על הנאשמים עונש המצוי ברף האמצעי-תחתון של המתחם לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני הנאשמים:

10. ב"כ הנאשמים הגיש מספר מסמכים - מכתב מאת השר חאמד עאמר; מכתב מאת מפקדו של נאשם 1; מכתב מאת מכללת גליל מערבי; מכתב המלצה; הסכם סולחה.

11. מטעם הנאשמים העידו שלושה עדים - המתלונן העיד כי נערכה סולחה במסגרתה שולמו למשפחתו 150,000 ₪ וכיום כל הסיפור "סגור" מבחינתם. המתלונן שלל שהוא מפחד וטען שכיום אין לו מגבלה בריאותית; מר פארס סאלח חנפס, סגן ראש העיר שפרעם וחבר בוועדת הסולחה, העיד כי משפחת הנאשמים ההתמודדה עם קשיים סביב פטירת האב, ותאר את מעורבותו בהסכם הסולחה שנכרת וציין שהנאשמים הם צעירים נחמדים ונורמליים; עו"ד ואליד חטיב העיד כי היה מעורב גם הוא בעריכת הסולחה שנכרת.

12. לגבי נאשם 1 נטען כי הודה בהזדמנות הראשונה. לגבי נאשם 2 נטען כי התנהלו מספר ישיבות הוכחות לרבות העדת המתלונן, אולם יש לזקוף לזכותו הודאתו טרם מוצו ההוכחות.

13. נטען שיש לאבחן בין חלקם של שני הנאשמים, כאשר נאשם 2 הגיע למקום בעקבות קריאת אחיו. נטען כי היה מעורב בדקירה אחת.

14. נטען כי המתלונן בריא כיום ואין לו מום או נכות קבועים. נטען כי המשפחות כבר יישרו את ההדורים בניהן במסגרת הסולחה ושסכום הפיצוי ששולם במסגרת הסכם הסולחה הוא גבוה.

15. ביחס לתסקירים הסגור טען כי נאשם 2 עבר כברת דרך, השתתף במספר קבוצות טיפוליות, נטל אחריות על מעשיו והביע אמפטיה כלפי המתלונן וכי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו ירדה. נטען כי התסקיר החיובי מצדיק סטיה ממתחם העונש ההולם.

16. לגבי התסקיר שנערך בעניינו של נאשם 1 נטען כי הוא אינו עולה בקנה אחד עם ההליך שעבר ושקיים פער ואף סתירה בין תסקיר המעצר לתסקיר הסופי לעניין העונש. נטען שתחילה המסוכנות הוערכה כבינונית ונמצא שיש פוטנציאל שיקום בעוד לאחר שהשתתף בטיפול הגיעו למסקנות סותרות. נטען שהשוני נעוץ בשינוי בזהות קצין המבחן. הסגור ביקש לסטות מהמלצת שירות המבחן.

17. נטען שהמדינה ביססה את המתחם שביקשה על פסיקה מחמירה מאוד בעוד מדובר בעבירה שבצידה מנעד ענישה רחב.

18. הסגור הפנה, בין היתר, לפסיקה הבאה:

- ת"פ 44659-09-14 **מדינת ישראל נ' מוהנד נאטור** (10.12.2015); שם הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות חבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין לאחר שדקר את המתלונן בבטנו ובידו באמצעות סכין, על רקע סכסוך שהתגלע בניהם במקום עבודתם. למתלונן נגרמה פציעה בבטן שכללה פגיעה במעי הדק, בתריסריו ובכבד והוא נזקק לניתוח. הערכאה הדיונית קבעה מתחם של 30-60 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה (עפ 308/16).

- ת"פ 26946-03-12 **מדינת ישראל אכרם אבו ראס** (28.2.2013), נאשם הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לאחר שדקר את המתלונן פעמיים בגבו ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל על ידי הערכאה הדיונית. יש לציין כי במסגרת ערעור (ע"פ 8274/13) בית המשפט העליון החמיר בעונשו להטיל 24 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 35196-11-20 **מדינת ישראל נ' א.מ.** (14.7.21), נאשם הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה לאחר שדקר את המתלונן באמצעות מברג 3 פעמים בחזה ובעין. נקבע מתחם של 30-66

חודשי מאסר בפועל והוטלו 30 חודשי מאסר.

19. הסנגור ביקש שייקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר.

20. הסנגור טען שיש למקם את עונשם של הנאשמים ברף התחתון של המתחם, תוך שהתייחס לכך שהנאשמים נעדרי עבר פלילי, בעלי נסיבות חיים קשות שאביהם נפטר בפתאומיות וכי הם חלקו בנטל של פרנסת משפחתם.

דברי הנאשמים:

21. הנאשמים הביעו צער על מעשיהם. נאשם 1 אמר שלא יחזור על אותה הטעות.

תסקירי שירות המבחן:

22. בתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 1 תוארו נסיבותיו המשפחתיות ובכלל זה מות אביו לפניו 3 שנים אשר נחוה על ידו כאירוע משברי. תואר שהשלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, לימודי המשך בתחום הנדסאות הרכב וגיוס לצבא כהנדסאי רכב עד למעצרו. הנאשם 1 מסר שריצה עונש מאסר של 13 ימים בכלא צבאי בגין אי ציות להוראה והיעדרות משירות בעקבות מות דודו. כמו כן, תואר כי עבד בעבודות מזדמנות על מנת לסייע בכלכלת המשפחה. נאשם 1 התייחס למעשים בהם הורעש ותיארם כתגובה להתנהלות פוגענית של המתלונן. נכללה התייחסות להשתתפות נאשם 1 בקבוצה לעצורי בית, הגעה סדירה אולם קושי לבטא עצמו במסגרת הקבוצה. הוערך קיומו של סיכון משמעותי להישנות התנהגות אלימה ברמת מסוכנות גבוהה. לא ניתנה ההמלצה טיפולית.

23. בתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 2 תוארו הנסיבות המשפחתיות שהוזכרו לעיל. צוין שנאשם 2 השלים 12 שנות לימוד במגמת מיזוג וחשמל, התגייס לצבא שם שירת כחשמלאי, אולם ערק מהשירות על רקע מצב כלכלי קשה של המשפחה. לדברי נאשם 2 עד היום לא קיבל תעודת פטור משירות. טרם גיוסו עבד בתחום השיפוצים ועזר בכלכלת המשפחה. מאז ערק וטרם ביצע העבירות עבד במשלוחים ולמד תיווך נדל"ן. נאשם 2 סיפר על חובות כספיים גבוהים להוצאה לפועל ולמלווים בריבית וטען שהגיע להסדר להשבת החובות. הוזכר שנאשם 2 שולב בטיפול במסגרת מעצרו שם הרחיב את יכולותיו להבעת אמפטיה לקורבן ובחירת התנהגותו. שירות המבחן התרשם מקושי בויסות דחפים ומאימפולסיביות לצד שיפור בהבנת מצבו ורצון לשינוי חייו במהלך תקופת מעצרו. הוערך סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות דומות. הומלץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל שתאפשר המשך טיפול בין כותלי בית הסוהר.

דין

24. הנאשמים ילידי 1998 כיום בני 23. נאשם 1 היה עצור מיום 10.11.2020 ושוחרר בתנאים 29.1.2021. נאשם 2 עצור מיום 13.1.2021.

25. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים הם שלמות הגוף ושמירה על הסדר הציבורי. הפגיעה בערכים אלה הייתה מהותית כאשר המתלון נדקר מספר רב יחסית של פעמים.

26. שקלתי לחומרא את נסיבות האירוע בהן הנאשמים המתינו למתלון כשהם מצוידים בסכינים במשך זמן מה, וזאת על רקע ויכוח סתמי בין נאשם 1 למתלון במהלך משחק כדורגל. לא מדובר באירוע מתוכנן בצורה קפדנית, אלא בויכוח סתמי שהידרדר לאלימות קשה. עוד לקחתי בחשבון ששני הנאשמים תקפו ודקרו את המתלון. נאשם 1 הוא אשר הסתכסך עם המתלון והזעיק למקום את נאשם 2 ודקר את המתלון מספר רב של פעמים; בעוד נאשם 2 השתתף בתקיפה, רדף אחרי המתלון ובסופו של דבר הוא זה שתפס אותו, הכה אותו ודקר אותו באמצעות סכין. כמו כן, נתתי משקל לכך שכתוצאה מהשימוש בנשק קר היה צפוי להיגרם נזק משמעותי ואכן נגרם למתלון נזק ברמה שאינה מבוטלת (עם כי יצוין למען הסדר כי חלק מהדקירות היו שטחיות). כאמור, הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה אינן מוצדקות והנאשמים היו צריכים להבין את הפסול במעשיהם ולהימנע מהם.

27. מתוך נסיבות המקרה ומדיניות הענישה, הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 3 - 6 שנות מאסר בפועל.

באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יצוין שנאשם 1 הודה מיד בפתח ההליך, ואילו נאשם 2 הודה לאחר שנשמעו מספר עדים בהם המתלון. הנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם. יצוין עוד כי לנאשמים אין עבר פלילי קודם שיציב על דפוס התנהגות אלימה מושרש. עוד לקחתי בחשבון את מצבם המשפחתי של הנאשמים ונתתי דעתי להסכם הסולחה. בכל הקשור לסיכוי השיקום, נראה שהנאשמים החלו בצעדים ראשוניים לקראת שיקומם, אולם בשלב זה אין בהם כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. יצוין, שאילולא ההודאות המוקדמות היה מקום לענישה כבדה יותר באופן משמעותי.

28. אשר על כן אני מטיל את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

- 4 שנות מאסר בפועל שמהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 10.11.2020 ועד ליום 29.1.2021.
- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

- נאשם 1 יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.11.21 בשעה 10:00.

נאשם 2:

- 4 שנות מאסר בפועל שמהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 13.1.2021.

- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

בנסיבות, לא ראיתי מקום להוסיף קנס או פיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ב, 26 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.